

Slaan mag niet, maar disciplinerende tik helpt

- maandag 04 januari 2010

www.mamaenzo.nl

BRUSSEL - De tegenstanders van een 'pedagogische tik' zullen het niet graag horen: een Amerikaanse studie komt tot de conclusie dat kinderen die als kleuter soms zo'n 'tik' kregen, op latere leeftijd succesvoller zijn.

Ook in ons land gingen er al stemmen op om elke vorm van fysiek geweld tegen kinderen, en dus ook deze tik, te verbieden. Onder meer Sabine de Béthune, senatrice voor CD&V, diende zo'n wetsvoorstel in.

De Amerikaanse Marjorie Gunnoe, hoogleraar psychologie en gespecialiseerd in de ontwikkeling van kinderen, ziet geen reden voor zo'n verbod. Zij komt tot de conclusie dat een disciplinerende tik veeleer positieve gevolgen heeft, op voorwaarde dat hij enkel aan jonge kinderen wordt gegeven en niet te pas en te onpas.

Gunnoe bracht 2.600 jongvolwassenen bij elkaar, aan wie ze vroeg of ze als kind af en toe zo'n tik kregen, en wanneer dat voor het laatst gebeurde. Vergelijkend onderzoek over dit thema was eerder niet mogelijk, omdat in vorige generaties bijna iedereen wel eens een tik van vader of moeder kreeg. Gezinnen die hun kinderen bewust en helemaal geweldloos grootbrachten, waren vroeger niet talrijk genoeg.

Duidelijk is dat de ene tik de andere niet is. Het positieve effect geldt enkel wanneer de tik aan

jonge kinderen wordt gegeven, niet ouder dan een jaar of zes. Op latere leeftijd nog een draai om je oren krijgen, werkt in toenemende mate negatief. Zij die tot de leeftijd van 11 jaar wel eens een klap kregen, doen het op schools vlak ook wat beter dan de nooit-gedisciplineerden, maar blijken als tiener wel meer gedragsproblemen te hebben; ze raakten bijvoorbeeld vaker in gevechten betrokken. Wie als tiener nog klappen krijgt, doet het op alle vlakken slechter dan om het even welke andere groep.

Gunnoe, die verbonden is aan een traditioneel-christelijke universiteit in Michigan, denkt dat ouders die elke vorm van disciplineren bij voorbaat uitsluiten, hun kinderen niet genoeg zelfdiscipline bijbrengen, waardoor deze later de vaardigheden missen om zichzelf bij te sturen en succesvol te zijn in studies en werk. 'Ik beschouw het geven van klappen ook als een gevaarlijke methode, maar er zijn situaties waarin een gevaarlijke methode noodzakelijk is. Alleen moet er voorzichtig mee worden omgesprongen', aldus nog Gunnoe in *The Sunday Times*.

De Leuvense kinderpsychiater Peter Adriaenssens reageert: 'Tegenover elk onderzoek als dit zijn er makkelijk tien andere te plaatsen. Maar er is in één generatie toch een consensus gegroeid dat je kinderen geen pak rammel meer verkoopt. Dat is belangrijke winst. Laat ons dan ook tolerant zijn voor de occasionele tik in geval van nood: als je je kind al vier keer hebt gezegd van het snoepkraam af te blijven of als het de straat dreigt op te lopen. Het moet als opvoeder je laatste middel zijn. Zeker niet je eerste, want dan ben je op de verliezende weg.'

'En wat disciplineren betreft: we weten allemaal dat ogen meer kunnen bliksemen en straffen dan een hand dat vermag.'

(vbr)